

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	6Sžo/13/2014
Identifikačné číslo spisu:	1013200550
Dátum vydania rozhodnutia:	30.07.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Zdenka Reisenauerová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:1013200550.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne: D., bytom R., proti žalovanej: Slovenská advokátska komora, so sídlom Kolárska č. 4, Bratislava, zastúpenej JUDr. Evou Bušovou, advokátkou, so sídlom Tobrucká č. 6, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovanej č. 79/6/2012 zo dňa 22. mája 2012, o odvolaní žalobkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach, č. k. 7S/88/2013-70 zo dňa 5. novembra 2013, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Košiciach, č. k. 7S/88/2013-70 zo dňa 5. novembra 2013 p o t v r d z u j e .

Žalobkyni náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Krajský súd v Košiciach uznesením č. k. 7S/88/2013-70 zo dňa 5. novembra 2013 podľa ust. § 250d ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len O.s.p.) zastavil konanie o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovanej č. 79/6/2012 zo dňa 22. mája 2012, ktorým žalovaná podľa § 7 ods. 1 písm. h) zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní v znení neskorších predpisov vyčiarkla žalobkyňu zo zoznamu advokátov.

Z odôvodnenia uvedeného rozhodnutia vyplýva, že krajský súd pred začatím konania v merite veci zisťoval, či sú splnené procesné podmienky pre konanie o žalobe žalobkyne. Poukázal na to, že v správnom súdnictve súdy preskúmajú zákonnosť rozhodnutí správnych orgánov špecifikovaných v § 244 ods. 2 O.s.p. v konaní podľa druhej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku (preskúmavanie právoplatných rozhodnutí správnych orgánov) a podľa tretej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku (preskúmavanie neprávoplatných rozhodnutí správnych orgánov). Poukazom na právnu úpravu ustanovenú § 7 ods. 1 písm. h) zákona o advokácii v spojení s § 11 tohto zákona platnom do 31. decembra 2012, ktorú citoval, konštatoval, že konanie o vyčiarknutí zo zoznamu advokátov má teda charakter jednoinštančného konania, proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný opravný prostriedok, a preto rozhodnutie nadobúda právoplatnosť jeho doručením advokátovi.

Poukazom na právnu úpravu ustanovenú § 250b ods. 1 O.s.p., ktorú citoval, krajský súd mal preukázané, že napadnuté rozhodnutie žalovanej bolo žalobkyni doručované na adresu sídla jej

advokátskej kancelárie Landererova č. 1, Bratislava dňa 23. júna 2012, pričom zásielka s napadnutým rozhodnutím bola z dôvodu nezastihnutia žalobkyne na tejto adrese uložená na pošte dňa 26. júna 2012 a ako neprevzatá v odbernej lehote bola dňa 17. júla 2012 vrátená žalovanej.

Ďalej krajský súd konštatoval, že doručovanie písomností Slovenskej advokátskej komory zákon o advokácii žiadnym spôsobom neupravuje, pričom úpravu doručovania obsiahnutú v zákone č. 71/1967 Zb. o správnom konaní nemožno vzhľadom na ustanovenie § 75 ods. 3 zákona o advokácii aplikovať (na konanie podľa tohto zákona sa nepoužijú ustanovenia osobitného predpisu - správneho poriadku, ak nie je ustanovené inak). Mal za to, z uvedeného dôvodu treba považovať napadnuté rozhodnutie žalovanej za doručené žalobkyni až dňom, kedy si ho reálne prevzala. Z administratívneho spisu žalovanej krajský súd zistil, že žalobkyňa si napadnuté rozhodnutie prevzala osobne dňa 23. októbra 2012 u žalovanej, čo potvrdila svojim podpisom na predmetnom rozhodnutí. Dátum osobného prevzatia rozhodnutia vlastnoručne uviedla aj na fotokópii rozhodnutia, ktoré pripojila k žalobe. Podľa názoru krajského súdu v tento deň napadnuté rozhodnutie žalovanej nadobudlo právoplatnosť.

Krajský súd dospel k záveru, že žalobkyňa podala žalobu oneskorene, pretože posledný deň dvojmesačnej lehoty na podanie žaloby (23. decembra 2012) pripadol na nedeľu, lehota na podanie žaloby uplynula najbližší nasledujúci pracovný deň, teda dňa 27. decembra 2012, poukazom na to, že osobitný zákon - zákon o advokácii neustanovuje inú lehotu na podanie žaloby, než je uvedená v ustanovení § 250b ods. 1 O.s.p..

Krajský súd vzhľadom k tomu, že žalobkyňa podala žalobu oneskorene, konanie zastavil v súlade so zákonným ustanovením § 250d ods. 3 O.s.p..

Výrok o trovách konania krajský súd odôvodnil v zmysle ustanovenia § 146 ods. 1 písm. c) O.s.p. za použitia ustanovenia § 246c O.s.p..

Proti uvedenému uzneseniu krajského súdu podala v zákonnej lehote odvolanie žalobkyňa. Navrhovala, aby odvolací súd napadnuté uznesenie Krajského súdu v Košiciach zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

V dôvodoch odvolania namietala, že súd na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym zisteniam a jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Vyslovila názor, že na uvedené konanie sa vzťahuje lehota podľa § 250b ods. 3 O.s.p.. Dôvodila, že žalobou napadnuté uznesenie žalovanej zo dňa 22. mája 2012, ktoré nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 22. júla 2012, jej nebolo doručené a o jeho existencii sa dozvedela až dňa 23. októbra 2012 na ekonomickom a hospodárskom oddelení žalovanej, kde išla po úhrade príspevku na činnosť SAK za rok 2012 a príspevku na sociálny fond za rok 2012, chcela uhradiť aj sumu poistného za rok 2012. Uviedla, že podľa oznámení viacerých osôb už pred dátumom 23. októbra 2012 nefigurovala v zozname advokátov uverejnenom na web stránke žalovanej, teda žalobou napadnuté uznesenie malo právne účinky už od 22. októbra 2012.

Nesúhlasila s úvahou Krajského súdu v Košiciach o tom, že jej žalobou napadnuté rozhodnutie žalovanej bolo doručené až v deň, kedy si vyhotovila fotokópiu zo spisu teda 23. októbra 2012, podporená aj jej osobným vyznačením na žalobou napadnutom uznesení (pre jej potreby), nevysvetľuje obdobie predchádzajúcich troch mesiacov (od 23. júla 2012 do 23. októbra 2012), kedy bola reálne vyškrtnutá zo zoznamu advokátov so všetkými právnymi účinkami, hoci o tejto skutočnosti sama nevedela.

Žalovaný sa k odvolaniu žalobkyne nevyjadril, odvolací návrh nepodal.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (ust. § 10 ods. 2 O.s.p. s použitím § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.) preskúmal napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa v rozsahu a dôvodov uvedených v odvolaní žalobkyne (§ 212 ods. 1 O.s.p. s použitím § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.) postupom bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 250ja ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

Podľa ust. § 244 ods. 1 O.s.p., v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

Podľa ust. § 247 ods. 1 O.s.p. podľa ustanovení tejto hlavy sa postupuje v prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho

orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu.

Podľa ust. § 246c ods. 1 O.s.p. pre riešenie otázok, ktoré nie sú priamo upravené v tejto časti, sa použijú primerane ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti tohto zákona. Opravný prostriedok je prípustný, len ak je to ustanovené v tejto časti. Proti rozhodnutiu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky opravný prostriedok nie je prípustný.

Odvolací súd z predloženého spisového materiálu krajského súdu, súčasť ktorého tvoril spisový materiál žalovanej, zistil, že žalobkyňa podala dňa 27. marca 2013 na Krajskom súde v Košiciach žalobu, ktorou sa domáhala preskúmania zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovanej - Slovenskej advokátskej komory, so sídlom Bratislava, Kolárska 4, č. 79/6/2012 zo dňa 22. mája 2012, žiadajúc, aby súd napadnuté rozhodnutie žalovanej zrušil a vec jej vrátil na ďalšie konanie. Napadnuté rozhodnutie žalovaná žalobkyni doručovala na adresu sídla jej advokátskej kancelárie Landererova č. 1, Bratislava dňa 23. júna 2012. Zásielka s napadnutým rozhodnutím bola z dôvodu nezastihnúť žalobkyne na tejto adrese uložená na pošte dňa 26. júna 2012 a ako neprevzatá v odbernej lehote bola dňa 17. júla 2012 vrátená žalovanej. Žalobkyňa si napadnuté rozhodnutie prevzala osobne dňa 23. októbra 2012 u žalovanej, čo potvrdila svojím podpisom na predmetnom rozhodnutí. Dátum osobného prevzatia rozhodnutia vlastnoručne uviedla aj na fotokópii rozhodnutia, ktoré pripojila k žalobe.

Podľa ust. § 250b ods. 1 O.s.p. žaloba sa musí podať do dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia správneho orgánu v poslednom stupni, pokiaľ osobitný zákon neustanovuje inak. Zameškanie lehoty nemožno odpustiť.

Ak žalobu podá niekto, kto tvrdí, že mu rozhodnutie správneho orgánu nebolo doručené, hoci sa s ním ako s účastníkom konania malo konať, súd overí správnosť tohto tvrdenia a uloží správne orgánu doručiť tomuto účastníkovi správne rozhodnutie a podľa okolností odloží jeho vykonateľnosť. Týmto stanoviskom súdu je správny orgán viazaný. Po uskutočnenom doručení predloží správny orgán spisy súdu na rozhodnutie o žalobe. Ak sa v rámci správneho konania po vykonaní pokynu súdu na doručenie správneho rozhodnutia začne konanie o opravnom prostriedku, správny orgán o tom súd bez zbytočného odkladu upovedomí.

Súd postupuje podľa odseku 2, len ak od vydania rozhodnutia, ktoré nebolo žalobcovi doručené, neuplynula lehota troch rokov.

Podľa ust. § 250d ods. 3 O.s.p., súd uznesením konanie zastaví, ak sa žaloba podala oneskorene, ak ju podala neoprávnená osoba, ak smeruje proti rozhodnutiu, ktoré nemôže byť predmetom preskúmavania súdom, ak žalobca neodstránil vady žaloby, ktorých odstránenie súd nariadil a ktoré bránia vecnému vybaveniu žaloby, alebo ak žalobca nie je zastúpený podľa § 250a alebo ak žaloba bola vzatá späť (§ 250h ods. 2). Odvolanie proti uzneseniu je prípustné.

Z vyššie citovaného ustanovenia vyplýva povinnosť žalobcu podať žalobu na súd v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia správneho orgánu v poslednom stupni.

Podľa § 11 ods. 2 zákona o advokácii proti rozhodnutiu komory o nezapísaní fyzickej osoby do zoznamu advokátov, o vyčiarknutí advokáta zo zoznamu advokátov podľa § 7 ods. 1 písm. b), d), f) až i) a odsekov 2 a 3 a o pozastavení výkonu advokácie podľa § 8 nie je prípustný opravný prostriedok a toto rozhodnutie nadobúda právoplatnosť a vykonateľnosť jeho doručením; rozhodnutie je preskúmateľné súdom na základe žaloby podľa piatej časti druhej hlavy Občianskeho súdneho poriadku.

Zákon o advokácii osobitnú lehotu na podanie žaloby na preskúmanie rozhodnutia o vyčiarknutí advokáta zo zoznamu advokátov podľa § 7 neupravuje a vo svojich ustanoveniach odkazuje na Občiansky súdny poriadok piatu časť druhej hlavy. V preskúmvanej veci žalobou napadnuté rozhodnutie žalovanej nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť jeho doručením. Lehota na podanie žaloby sa preto počíta od doručenia rozhodnutia žalovanej.

Z obsahu spisu žalovanej je zrejmé, že žalobkyni bolo preskúmané rozhodnutie doručované na adresu

sídla jej advokátskej kancelárie Landererova č. 1, Bratislava dňa 23. júna 2012. Zásielka s napadnutým rozhodnutím bola z dôvodu nezastihnutia žalobkyne na tejto adrese uložená na pošte dňa 26. júna 2012 a ako neprevzatá v odbernej lehote bola dňa 17. júla 2012 vrátená žalovanej. Žalovaná vyznačila na rozhodnutí právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 22. júla 2012, čím v konaní uplatnila fikciu doručenia v súlade s ust. § 25 ods. 3 správneho poriadku (inštitút náhradného doručenia), podľa ktorej ak nemožno doručiť písomnosť podnikateľovi - fyzickej osobe na adresu, ktorú uviedla alebo je známa, ani na adresu jej miesta podnikania uvedenú v živnostenskom registri alebo v inom registri, v ktorom je zapísaná, a jej iná adresa nie je správnomu orgánu známa, písomnosť sa považuje po troch dňoch od vrátenia nedoručenej zásielky správnomu orgánu za doručenú, a to aj vtedy, ak sa podnikateľ - fyzická osoba o tom nedozvie. Žalobkyňa si napadnuté rozhodnutie prevzala osobne dňa 23. októbra 2012 u žalovanej, čo potvrdila svojím podpisom na predmetnom rozhodnutí a dátum osobného prevzatia rozhodnutia vlastnoručne uviedla aj na fotokópii rozhodnutia, ktoré pripojila k žalobe.

Podľa § 25 ods.3 správneho poriadku ak nemožno doručiť písomnosť podnikateľovi - fyzickej osobe na adresu, ktorú uviedla alebo je známa, ani na adresu jej miesta podnikania uvedenú v živnostenskom registri alebo v inom registri, v ktorom je zapísaná, a jej iná adresa nie je správnomu orgánu známa, písomnosť sa považuje po troch dňoch od vrátenia nedoručenej zásielky správnomu orgánu za doručenú, a to aj vtedy, ak sa podnikateľ - fyzická osoba o tom nedozvie.

Zákon o advokácii osobitnú úpravu doručovania v konaní vo svojich ustanoveniach neupravuje a súčasne na konanie podľa tohto zákona vylučuje použitie ustanovení osobitného predpisu, a to v zmysle § 75 ods.3, podľa ktorého na konanie podľa tohto zákona sa nepoužijú ustanovenia osobitného predpisu, (Zákon č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov), ak nie je ustanovené inak.

Zákon č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov), je všeobecným právnym predpisom upravujúcim správne konanie. Tento zákon sa vzťahuje na konanie, v ktorom v oblasti verejnej správy správne orgány rozhodujú o právach, právom chránených záujmoch alebo povinnostiach fyzických osôb a právnických osôb, ak osobitný zákon neustanovuje inak. Správnym orgánom je štátny orgán, orgán územnej samosprávy, orgán záujmovej samosprávy, fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorej zákon zveril rozhodovanie o právach, právom chránených záujmoch alebo povinnostiach fyzických osôb a právnických osôb v oblasti verejnej správy (§ 1 ods. 1, 2 správneho poriadku). Žalovaný preskúmaným rozhodnutím rozhodol o právach, právom chránených záujmoch a povinnostiach žalobkyne ako orgán záujmovej samosprávy.

Vzhľadom k uvedenému aj pokiaľ zákon o advokácii vylučuje použitie ustanovení správneho poriadku na konania vedené podľa zákona o advokácii a neupravuje žiadnym spôsobom postup pri doručovaní zásielok v konaní, pre posúdenie doručenia zásielky doručovanej v konaní podľa ustanovení zákona o advokácii, je potrebné podľa analógie legis postupovať v zmysle právnej úpravy všeobecného právneho predpisu pre správne konanie, ustanovujúcej doručovanie, ktorým je správny poriadok.

Podľa § 25 ods. 3 správneho poriadku ak nemožno doručiť písomnosť podnikateľovi - fyzickej osobe na adresu, ktorú uviedla alebo je známa, ani na adresu jej miesta podnikania uvedenú v živnostenskom registri alebo v inom registri, v ktorom je zapísaná, a jej iná adresa nie je správnomu orgánu známa, písomnosť sa považuje po troch dňoch od vrátenia nedoručenej zásielky správnomu orgánu za doručenú, a to aj vtedy, ak sa podnikateľ - fyzická osoba o tom nedozvie.

Posudzujúc doručovanie preskúmaného rozhodnutia v zmysle citovanej právnej úpravy § 25 ods.2 správneho poriadku, v zmysle ktorej platí fikcia doručenia po treťom dni od vrátenia nedoručenej zásielky správnomu orgánu, a to aj vtedy, ak sa podnikateľ - fyzická osoba, v danom prípade žalobkyňa, o tom nedozvedela a vychádzajúc zo skutkových zistení vyplývajúcich z administratívneho spisu, preskúmané rozhodnutie bolo žalobkyňi doručené dňa 23. júla 2012, keďže z administratívneho spisu je zrejmé, že zásielka, ktorou žalovaná žalobkyňi doručovala napadnuté rozhodnutie do vlastných rúk, bola dňa 26. júna 2012 uložená na pošte z dôvodu nezastihnutia žalobkyne na adrese sídla advokátskej kancelárie, ktorú uviedla v žiadosti na zápis do zoznamu advokátov a pod ktorou bola aj zapísaná v

tomto zozname, a ako neprevzatá v odbernej lehote bola dňa 17. júla 2012 vrátená žalovanej, teda posledným dňom lehoty je 23. júla 2012 (pondelok, keďže posledný deň pripadol na sobotu), ktorým dňom rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť. (§ 27 ods.2 správneho poriadku). Z administratívneho spisu je zrejmé, že žalovaný tiež posudzoval doručenie rozhodnutia žalobkyni v zmysle fikcie doručenia upravenej v správnom poriadku, keď za deň doručenia preskúmaného rozhodnutia považoval deň 22. júla 2012, ktorým dňom vyznačil právoplatnosť a vykonateľnosť rozhodnutia.

Vychádzajúc z uvedeného žalobkyni začala planúť dvojmesačná lehota na podanie žaloby dňom 23. júla 2012 a uplynula dňa 23. septembra 2012. Pokiaľ žalobkyňa podala žalobu na súd dňa 27. marca 2013 podala ju oneskorene.

Odvolací súd nepovažoval za dôvodnú námietku žalobkyne, že súd prvého stupňa rozhodol na základe nesprávne zisteného skutkového stavu a vec nesprávne právne posúdil, keďže súd prvého stupňa pri rozhodovaní napadnutým uznesením vychádzal zo skutkových zistení vyplývajúce z predloženého administratívneho spisu, z ktorého vyplývajú skutkové zistenia tak, ako ich prvostupňový súd uviedol v odôvodnení napadnutého rozhodnutia. Pokiaľ súd prvého stupňa posúdil podanie žaloby ako oneskorené a konanie zastavil, posúdil vec právne správne, i keď posudzoval doručenie rozhodnutia spôsobom, s ktorým sa odvolací súd nestotožnil.

Odvolací súd nesúhlasil ani s názorom žalobkyne, že na daný prípad sa vzťahuje právna úprava ustanovená v § 250b ods.2 O.s.p.. Zákonodarca v právnej úprave stanovenej v § 250b ods. 2, 3 O.s.p. upravuje zákonné podmienky rozhodujúce pre posudzovanie plynutia lehoty na podanie žaloby. Vychádzajúc z uvedenej právnej úpravy súd posudzuje, či osoba, ktorá podala žalobu mala byť účastníkom správneho konania a správny orgán napriek tomu s ňou ako s účastníkom nekonal. V uvedenej právnej norme § 250b ods. 2 O.s.p. zákonodarca predpokladá uloženie povinnosti správneho orgánu doručiť správne rozhodnutie žalobcovi ako opomenutému účastníkovi správneho konania, ak sa preukáže, že mu rozhodnutie správneho orgánu nebolo doručené, hoci sa s ním ako s účastníkom konania malo konať. Zo skutkových zistení danej veci je však zrejmé, že žalovaná konala so žalobkyňou ako s účastníčkou konania, rozhodnutie napadnuté žalobou jej doručovala zákonným spôsobom do vlastných rúk na známu adresu (žalobkyňou udávanú na doručovanie), ako aj že rozhodnutie jej v konečnom dôsledku bolo aj doručené pri osobnej návšteve žalovanej dňa 23. októbra 2012. Vzhľadom k uvedenému nie je možné v danom prípade aplikovať právnu úpravu ustanovenú v § 250b ods.2 O.s.p., keďže v prípade žalobkyne nejde o opomenutého účastníka správneho konania.

Odvolací súd dospel k záveru, že postup krajského súdu, keď konanie podľa ust. § 250d ods. 3 O.s.p. o preskúmanie zákonnosti napadnutého rozhodnutia a postupu žalovaného zastavil, bol správny a to aj napriek inému určeniu začiatku a konca plynutia zákonnej lehoty na podanie žaloby.

Vzhľadom k uvedenému odvolací súd napadnuté uznesenie krajského súdu podľa ust. § 250ja ods. 3, veta druhá O.s.p. v spojení s ust. § 219 O.s.p. a s ust. § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. ako vecne správne potvrdil, keďže žalobkyňa nepodala žalobu v zákonnej lehote a jej zmeškanie nie je možné odpustiť.

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 250k ods. 1 veta prvá O.s.p. v spojení s ust. § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. a s ust. § 224 ods. 1 O.s.p.. Žalobkyni náhradu trov tohto konania nepriznal, pretože nebola v tomto konaní úspešná.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.